

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

På trods af mangeårige løfter om det modsatte er erhvervslivet til stadighed blevet pålagt nye administrative byrder og politisk bestemte omkostninger af den socialdemokratisk ledede regering. De erhvervsdrivende anvender uforholdsmæssigt mange ressourcer på indberetning, formularer, dataindsamling, beskrivelser m.v. Samtidig er omfanget af de administrative byrder medvirkende til at bremse nye initiativer og selvstændige erhvervsdrivende.

Det Konservative Folkeparti og Venstre har i flere år kæmpet for at reducere omfanget af administrative byrder til gavn for det danske erhvervsliv.

Nedenstående er forslag til konkrete afskaffelser eller modifikation af byrder – særligt for de små virksomheder med under 10 ansatte eller en omsætning under 20 mio. kr. årligt.

Ad nr. 1 Arbejdspladsvurdering

Inden udgangen af år 2000 skulle også virksomheder med under 5 ansatte have opfyldt kravet om skriftelig arbejdspladsvurdering (APV). Den rent tekniske beskrivelse af den enkelte medarbejders arbejdsplads er alt for ressourcekrævende og i visse tilfælde irrelevant – særligt på de helt små virksomheder og i brancher, hvor den normale arbejdsplads ikke er at betegne som værende decideret farlig eller risikabel for medarbejderen, dvs. i særdeleshed i servicebranchen.

APV kan være et godt konstruktivt ledelsesværktøj i de store virksomheder, hvor ledelsen ikke har daglig fysisk kontakt med medarbejderen, men processen er stadig væk for bureaukratisk. Især de mindre virksomheder oplever skriftlighedskravet som en klar administrativ byrde. Her vurderes arbejdspladsen automatisk i det daglige konkrete arbejde blandt de få medarbejdere. I små virksomheder er arbejdsforholdene overkommelige alene på grund af virksomhedens størrelse.

Det Konservative Folkeparti og Venstre så helst, at ordningen blev funderet på frivillig basis, dvs. virksomhederne kan anvende værktøjet, når der er behov herfor. Virkningen vil formentlig være mere effektiv,

hvis ikke spørgsmålet om arbejdspladsvurdering var lovfæstet, idet der er mange positive erfaringer med, at de større virksomheder selv tager hånd om arbejdspladsvurderingen uden at foretage den rent tekniske opgørelse. Men ved at hæve grænsen for udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger til virksomheder med over 10 fuldtidsansatte lettes den administrative byrde for mange små virksomheder.

Desuden er tilsynet med arbejdspladsen og arbejdsmiljøet i mange tilfælde dækket af andre offentlige instanser og love som eksempelvis arbejdstilsynet. Generelt set mener Det Konservative Folkeparti og Venstre, at arbejdsmiljø og arbejdspladsvurderinger ikke er et lovgivningsobjekt.

Ad nr. 2 Sikkerhedsorganisationer

Arbejdsmiljølovgivningens krav til formelle strukturer for virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde er en uforholdsmæssig stor byrde for virksomhederne. Byrden og resultatet/formålet står ikke mål med hinanden.

Særligt de mindre virksomheder har ikke tradition for et formaliseret samarbejde om arbejdsmiljø og finder det ekstra byrdefuldt at efterleve lovgivningen. Her er arbejdsmiljøet løbende til diskussion, men et formaliseret sikkerhedsarbejde bevirker, at den enkelte medarbejder lægger arbejdsmiljøspørgsmål over i hænderne på sikkerhedsrepræsentanten i stedet for at beskæftige sig med det i den daglige dialog. Derfor skal der være færre krav om oprettelse af sikkerhedsorganisationer i de små virksomheder.

Udgifterne til kurser og lignende i forbindelse med sikkerhedsorganisationer er en meget stor økonomisk byrde for særligt de små virksomheder. I realiteten foregår vurderingen af sikkerhed via dialog i de små virksomheder med få ansatte, derfor er det formålsløst at pålægge dem et formelt krav om sikkerhedsorganisationer. Grænsen hæves til virksomheder med 10 fuldtidsansatte og derover, hvilket det var, før lovgivningen blev strammet.

Igen er kravet om en sikkerhedsorganisation et spørgsmål om branche og den konkrete arbejdsplads.